

สวพ.FM91

กฎหมายชายคา...ปัญหาชาวบ้าน

โดย...ศาลปกครอง

รายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง

ออกอากาศทุกวันเสาร์ เวลา ๑๕.๒๕ - ๑๕.๔๕ น. ทางสถานีวิทยุ สวพ. ๙๑

(สัมภาษณ์สดทางโทรศัพท์และตอบคำถามของผู้ฟังที่บ้าน)

สัปดาห์ที่ ๓	วันเสาร์ที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๗
หัวข้อ	เตือนร้อนจากป้ายห้ามกลับรถ...ต้องฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาใด ?
ผู้ดำเนินรายการ	คุณสุนันท์ ทรัพย์ดีมีสุข
ผู้ให้สัมภาษณ์	ดร.นฤมล ชณะรัตน์ วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง

ช่วงที่ ๑ ช่วงสนทนา

สวัสดีค่ะ พบกับรายการกฎหมายชายคา ปัญหาชาวบ้าน โดยศาลปกครอง

เครื่องหมายจราจร...ไม่ว่าจะเป็นสัญญาณไฟเขียวไฟแดง ป้ายจราจร รวมถึง เครื่องหมายอื่น ๆ บนท้องถนน ล้วนเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดให้ผู้ขับขี่อย่างเรา ๆ ต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด และไม่กระทำการฝ่าฝืนกฎจราจรดังกล่าว ทั้งนี้ก็เพื่อควบคุมการจราจรให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและปลอดภัยต่อผู้ใช้ทาง นอกจากนี้ยังหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุได้อีกด้วย แต่ว่าบางทีก็อาจทำให้ผู้ขับขี่เกิดความรู้สึกขัดข้องใจอยู่บ้าง เพราะทำให้เกิดปัญหาการจราจรเพิ่มขึ้นไปอีก

ดังเช่นอุทาหรณ์คดีปกครองที่หยิบยกมาพูดคุยในวันนี้ เป็นกรณีเกี่ยวกับปัญหาการติดตั้ง “**ป้ายจราจร**” ซึ่งมีทั้งป้ายบังคับ ป้ายเตือน ป้ายแนะนำ แต่ที่เป็นประเด็นปัญหาในคดีพิพาทนี้เป็นเรื่องของ**ป้ายบังคับห้ามกลับรถ**ในจุดที่ผู้ฟ้องคดีเคยใช้กลับรถเป็นประจำ...ซึ่งผู้ฟ้องคดีเคยร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ไม่ได้รับการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อน จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งเพิกถอนเจ้าป้ายพิพาทนี้ แต่ประเด็นปัญหาอยู่ตรงที่ว่า ผู้ฟ้องคดีมาฟ้องเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีแล้ว เช่นนี้จะทำอย่างไร และลักษณะคดีดังกล่าวจะต้องยื่นฟ้องต่อศาลปกครองภายในกำหนดเวลาใด

วันนี้เราได้รับเกียรติจาก **ดร.นฤมล ชณะรัตน์** วิทยากรจากสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งจะมาเล่าเรื่องราวที่เป็นอุทาหรณ์และให้ความรู้กับเราในเรื่องนี้กัน สวัสดิ์ค่ะ
สวัสดิ์ค่ะคุณสุนันท์ และคุณผู้ฟังทุกท่านค่ะ

๑. ก่อนเข้าสู่คดีปกครองขอสอบถามเป็นความรู้สักนิดว่า เครื่องหมายจราจรต่างๆ อย่างเช่น ป้ายห้ามกลับรถ หรือป้ายห้ามจอด ถือเป็นคำสั่งทางปกครองหรือไม่ อย่่างไรคะ

ก่อนอื่นขออธิบายอย่างนี้ค่ะว่า หลักการสำคัญของคำว่า “คำสั่งทางปกครอง” ตามคำนิยามของพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ หมายถึง การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การรับจดทะเบียน อย่างนี้เป็นต้น โดยไม่เป็นการบังคับทั่วไปแต่ใช้บังคับเฉพาะกรณี และไม่เป็นการบังคับแก่บุคคลทั่วไป แต่ใช้บังคับเฉพาะบุคคล (หรือนิติบุคคล) ซึ่งแตกต่างจาก “กฎ” ที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป และเมื่อคำสั่งทางปกครองมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ดังนั้น หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้อำนาจในการออกคำสั่งทางปกครอง จึงต้องกระทำดังกล่าวโดยชอบด้วยกฎหมายอีกด้วยค่ะ

โดยรูปแบบของคำสั่งทางปกครองอาจกระทำเป็นหนังสือหรือทำด้วยวาจา หรือทำในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม คำสั่งทางปกครองต้องมีข้อความหรือการสื่อความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้ ซึ่งจะสังเกตได้ว่าคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยวิธีการอื่น อาจเป็นการกระทำโดยการให้สัญญาณไฟของตำรวจจราจร หรือการแสดงกิริยาท่าทางก็ได้ เช่น การโบกมือให้รถผ่านไป การกระทำดังกล่าวไม่ใช่ปฏิบัติการทางปกครองเพราะเป็นการกระทำโดยมุ่งต่อผลในทางกฎหมายนั่นเอง

อย่างกรณีของเครื่องหมายจราจรต่าง ๆ ที่เราเห็นบนท้องถนน เช่น ป้ายห้ามเลี้ยวซ้าย ป้ายห้ามจอดรถ ป้ายห้ามกลับรถ ป้ายห้ามแซง เป็นต้น สัญลักษณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ก็ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองด้วยเช่นกัน ซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นที่ไม่ได้จัดทำเป็นหนังสือ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ขับขี่ปฏิบัติตามกฎจราจรและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อให้ขับขี่ได้อย่างปลอดภัย นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้อีกด้วยค่ะ

อย่างไรก็ตาม หากการใช้อำนาจในการออกคำสั่งทางปกครองนั้น เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้ผู้ได้รับคำสั่งดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวโดยไม่ได้รับการเยียวยาแก้ไขความเดือดร้อนนั้นให้หมดสิ้นไป ก็สามารถนำคดีมาฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้คะ ดังเช่นอุทธรณ์คดีปกครองที่จะหยิบยกมาพูดคุยกันในวันนี้ คะคุณสุนันท์

๒. สำหรับเรื่องราวข้อพิพาทเกี่ยวกับเครื่องหมายจราจรในคดีนี้ มีจุดเริ่มต้นและมีที่มาที่ไปอย่างไรคะ

เรื่องราวของคดีนี้มีอยู่ว่า...ณ บริเวณทางแยกที่ตั้งอยู่บนถนนสายหลักแห่งหนึ่ง ซึ่งอยู่ใกล้กับบริเวณที่พักอาศัยของผู้ฟ้องคดี ได้มีการติดตั้งป้ายจราจรที่กำหนดห้ามไม่ให้รถทุกชนิดกลับรถ ยกเว้นรถจักรยานยนต์ ทำให้ผู้ฟ้องคดีและผู้สัญจรผ่านเส้นทางดังกล่าวไม่สามารถกลับรถบริเวณทางแยกที่พิพาทได้ เป็นผลให้รถยนต์ที่ต้องการกลับรถ ต้องขับรถเป็นระยะทางไกลขึ้น และก่อให้เกิดปัญหาการจราจรที่ติดขัด ที่อาจส่งผลกระทบต่อเนืองไปยังบริเวณใกล้เคียงอื่น ๆ และยังก่อให้เกิดปัญหามลพิษ ปัญหาสุขภาพ (ทั้งแก๊สพิษ คาร์บอนมอนนอกไซด์ และฝุ่น PM ๒.๕) ปัญหาโลกร้อน รวมทั้งเพิ่มการใช้เชื้อเพลิงและสิ้นเปลืองเวลาในการเดินทางมากขึ้นด้วย

ซึ่งผู้ฟ้องคดีเคยร้องเรียนปัญหาดังกล่าวไปยังสำนักนายกรัฐมนตรีผ่านทางเว็บไซต์ www.๑๑๑๑.go.th แล้ว ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้ส่งเรื่องไปยังตำรวจภูธรภาค และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่จนถึงวันฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่ได้รับการแจ้งผลกลับมาแต่อย่างใด จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนป้ายจราจรห้ามกลับรถในจุดที่พิพาท และเปลี่ยนกฎหมายห้ามกลับรถเป็นกลับรถได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ของทุกวัน พร้อมติดตั้งป้ายจราจรให้เหมาะสมชัดเจน ให้รถทุกประเภทสามารถเดินทางได้สะดวกในจุดที่พิพาทนั่นเอง โดยยื่นฟ้องตำรวจภูธรภาค เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ คะคุณสุนันท์

๓. การฟ้องขอให้เพิกถอนป้ายเครื่องหมายจราจรห้ามกลับรถสามารถทำได้หรือไม่อย่างไรคะ

ขอเรียนคุณสุนันท์และคุณผู้ฟังอย่างนี้คะว่า การจะฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้หรือไม่ นั้น ต้องพิจารณาก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายหรืออาจจะได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายที่จะมีสิทธิฟ้องคดีได้หรือไม่ และเข้าหลักเกณฑ์เงื่อนไขการฟ้องต่อศาลปกครองหรือไม่ด้วยนะคะ

ซึ่งคดีนี้ ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาเพิกถอนป้ายจราจรห้ามกลับรถ เพื่อให้รถยนต์ที่วิ่งสัญจรไปมาบริเวณจุดที่พิพาท สามารถกลับรถได้อย่างสะดวก กรณีจึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีที่พักอาศัยอยู่ใกล้บริเวณถนนดังกล่าว และเป็นผู้ใช้ทางสัญจรบริเวณนั้นเป็นประจำ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้จากป้ายจราจรที่ห้ามกลับรถดังกล่าว ประกอบกับคำขอของผู้ฟ้องคดีที่ขอให้ศาลเพิกถอนป้ายจราจรห้ามกลับรถบริเวณที่พิพาท เพื่อให้รถยนต์ที่วิ่งสัญจรไปมาบริเวณนั้นสามารถกลับรถได้สะดวก เป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนดค่าบังคับได้ ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว และเมื่อป้ายจราจรห้ามกลับรถที่พิพาทมิได้มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยเฉพาะเจาะจง แต่เป็นการห้ามทั่วไปสำหรับรถยนต์ที่มาจากถนนที่พิพาท เพื่อกลับรถบริเวณในบริเวณนั้นเท่านั้น ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครองทั่วไปที่ผู้ฟ้องคดีสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลขอให้เพิกถอนป้ายจราจรห้ามกลับรถดังกล่าวได้โดยไม่ต้องดำเนินการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ก่อนยื่นฟ้องคดีต่อศาลแต่อย่างใด คณะอนุสนธิ์

๔. แล้วกรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลเปลี่ยนกฎหมายห้ามกลับรถเป็นกลับรถได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ของทุกวัน พร้อมติดตั้งป้ายจราจรให้เหมาะสม กรณีนี้ศาลมีคำบังคับให้ได้หรือไม่คะ

กรณีตามคำขอตายฟ้องของผู้ฟ้องคดีที่ระบุนายละเอียดให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้กลับรถบริเวณดังกล่าวได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ของทุกวัน พร้อมติดตั้งป้ายจราจรให้เหมาะสม ชัดเจน โดยให้รถทุกประเภทที่เดินทางบริเวณดังกล่าวสามารถกลับรถได้สะดวกขึ้น โดยการกลับรถนี้กลับรถที่แยก มีใช้ตำแหน่งที่กลับรถได้สะพานซึ่งอยู่ก่อนถึงแยก หรือให้กลับรถดังกล่าวได้ เมื่อการกลับรถไม่ไปรบกวนการจราจรในบริเวณใกล้เคียง เช่น เวลา ๑๐ นาฬิกา ถึง ๑๑ นาฬิกา เวลา ๑๔ นาฬิกา ถึง ๑๕ นาฬิกา และเวลา ๒๑ นาฬิกา ถึง ๕ นาฬิกา ของทุกวัน เพราะเป็นช่วงเวลาที่การจราจรไม่ติดขัด และหากมีการห้ามกลับรถในทำนองเดียวกันกับคำฟ้องคดีนี้ในที่อื่นใด ก็ควรออกกฎหมายใหม่ให้เป็นการทำนองเดียวกัน เพื่อประโยชน์ของชาติและประชาชนนั้น

ประเด็นนี้ ศาลฯ เห็นว่า การดำเนินการแก้ไขปัญหาการจราจรเกี่ยวกับการกำหนดจุดกลับรถโดยจัดให้มีเครื่องหมายจราจรให้รถยนต์ทุกประเภทสามารถกลับรถบริเวณแยกที่พิพาท เพื่อแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายที่ผู้ฟ้องคดีได้รับจากการเป็นผู้ใช้ทางเดินรถในบริเวณดังกล่าว ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวฝ่ายปกครองต้องคำนึงถึงเหตุปัจจัยอื่น ๆ เช่น งบประมาณ ความจำเป็น ความเหมาะสม และสภาพทางกายภาพของถนนแต่ละสาย รวมถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น การดำเนินการดังกล่าวเป็นอำนาจของฝ่ายปกครองที่จะดำเนินการได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นในแต่ละกรณี หากเห็นว่าจะเป็นการปลอดภัยและสะดวกในการจราจร ศาลไม่อาจก้าวล่วงไปใช้อำนาจแทนฝ่ายปกครองในการกำหนดจุดให้มีเครื่องหมายจราจรให้กลับรถในบริเวณทางเดินรถบริเวณแยกที่พิพาทได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ของทุกวัน รวมถึงการติดตั้งป้ายจราจรให้เหมาะสม ชัดเจน ตามรายละเอียดที่ปรากฏในคำขอดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากจะเป็นการไปใช้ดุลพินิจแทนฝ่ายปกครอง ศาลจึงไม่อาจกำหนดค่าบังคับให้ได้ตามมาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่เป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีในส่วนขอรายละเอียดดังกล่าวที่ระบุในคำขอท้ายคำฟ้องต่อศาลปกครอง ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ดังนั้น ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ แต่ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย จึงอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลปกครองสูงสุด ค่ะคุณสุนันท์

๕. แล้วผู้ฟ้องคดีได้ให้เหตุผลที่ยื่นอุทธรณ์ไว้อย่างไรคะ

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์โดยให้เหตุผลไว้ดังนี้ค่ะว่า คดีพิพาทดังกล่าวเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ขอให้ศาลรับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณาต่อไป ค่ะคุณสุนันท์

๖. เมื่อคดีมาสู่การพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ศาลฯ วินิจฉัยเป็นอย่างไรบ้าง

คดีนี้ มีประเด็นที่ศาลต้องพิจารณาก่อนว่า...การฟ้องเพิกถอนป้ายจราจรห้ามกลับรถบริเวณทางแยกที่พิพาทเป็นคดีปกครองประเภทใด และต้องฟ้องภายในกำหนดเวลาใด ?

ซึ่งศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้ว เห็นว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงและเป็นผู้ใช้ทางสัญจรที่ไม่สามารถกลับรถบริเวณทางแยกดังกล่าวได้ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากป้ายจราจรห้ามกลับรถ และ

คำขอของผู้ฟ้องคดีที่ประสงค์ให้เพิกถอนป้ายพิพาทเป็นคำขอที่ศาลมีอำนาจกำหนด คำบังคับได้

โดยที่ป้ายจราจรห้ามรถดังกล่าวมุ่งหมายใช้บังคับเฉพาะกับผู้สัญจร บริเวณจุดที่พิพาทนั้นอันมีลักษณะเป็น **คำสั่งทางปกครองทั่วไป** (มิได้มุ่งหมายให้ใช้ บังคับเป็นการทั่วไป อันเป็นลักษณะของคำสั่งทางปกครอง) ซึ่งการฟ้องเพิกถอนคำสั่ง ทางปกครองทั่วไป ผู้ฟ้องคดีสามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลได้โดยไม่ต้องดำเนินการ แก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหายก่อนยื่นฟ้องคดีต่อศาล ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือ **ไม่ต้องอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้มีอำนาจพิจารณาก่อนนำคดีมาฟ้องคดีต่อศาล** ค่ะ

อย่างไรก็ตาม การที่ศาลจะรับคำฟ้องได้ ยังต้องพิจารณาเงื่อนไขการฟ้องคดีใน เรื่องระยะเวลาการฟ้องคดีด้วย ซึ่งการฟ้องเพิกถอนคำสั่งทางปกครองทั่วไปถือเป็นคดี ปกครองตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ที่ต้องนำคดีมาฟ้อง ต่อศาลภายใน **๙๐ วัน** นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ตามมาตรา ๔๙ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้เคยร้องเรียนปัญหาดังกล่าวไปยังสำนัก นายกรัฐมนตรี ผ่านทางเว็บไซต์ www.๑๑๑๑.go.th เมื่อวันที่ **๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓** จึงถือว่าอย่างช้าที่สุดผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีนับแต่วันดังกล่าว และ ต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายใน **๙๐ วัน** นับแต่วันที่ **๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๓** คือ **ภายใน วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๓** แต่ผู้ฟ้องคดีนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลทางระบบงานคดี ปกครองอิเล็กทรอนิกส์เมื่อวันที่ **๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔** จึงเป็นการยื่นฟ้องเมื่อพ้น กำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดแล้ว ตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ค่ะคุณสุนันท์

๗. แล้วที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า การฟ้องคดีนี้เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ และเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ศาลฯ มีคำวินิจฉัยเป็นอย่างไร

ประเด็นนี้ ศาลฯ ให้เหตุผลอย่างนี้ค่ะว่า การฟ้องคดีนี้ได้เป็นการฟ้องคดี เกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม เนื่องจากไม่ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ประชาชนที่พักอาศัยหรือใช้ทางสัญจรในบริเวณที่พิพาทดังกล่าว เดือดร้อนหรือเสียหายจากเครื่องหมายจราจร ที่กำหนดห้ามรถทุกชนิดกลับรถที่แยก พิพาท ยกเว้นรถจักรยานยนต์ อย่างไร และการฟ้องคดีนี้ก็ไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อ สาธารณะหรือประโยชน์อันเกิดแก่การจัดทำบริการสาธารณะหรือประโยชน์อื่นใดที่ เกิดจากการดำเนินการหรือการกระทำที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริม หรือสนับสนุนแก่ ประชาชนเป็นส่วนรวม หรือประชาชนส่วนรวมจะได้รับประโยชน์จากการ

ดำเนินการหรือการกระทำนั้น ตามบทนิยามคำว่า “ประโยชน์แก่ส่วนรวม” ตาม มาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

นอกจากนี้ ก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีประชาชนที่พักอาศัยหรือใช้ทางสัญจรใน บริเวณที่พิพาทดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากป้ายจราจรที่พิพาท ใดๆ และผู้ฟ้องคดีมีเหตุจำเป็นใดที่ไม่สามารถนำคดีมาฟ้องภายในกำหนด ระยะเวลาการฟ้องคดี อันจะเข้าช้อยกเว้นที่ศาลปกครองจะรับคำฟ้องดังกล่าวไว้ พิจารณาได้ ตามมาตรา ๕๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน คือ มิได้เป็นการ ฟ้องคดีเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะหรือผลของคดีจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมแต่ อย่างไม่

ดังนั้น การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณา ศาลปกครอง สูงสุดเห็นฟ้องด้วย จึงมีคำพิพากษายืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น ค่ะคุณสุนันท์

(คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ๙๔๑/๒๕๖๕)

๘. ก่อนจะจบรายการวันนี้ ดร.นฤมลฯ มีอะไรอยากจะฝากทิ้งท้ายเป็นข้อคิด อุทาหรณ์ เพิ่มเติมจากคดีอีกสักหน่อยไหมคะ

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ช่วงที่สอง รับฟังคำถาม/ตอบคำถามจากผู้ฟังที่บ้าน

ช่วงปิดท้ายรายการ ผู้ดำเนินรายการ : พบกันใหม่กับรายการกฎหมายชายคา ปัญหา ชาวบ้าน โดย ศาลปกครอง วันเสาร์หน้า สำหรับวันนี้ สวัสดีค่ะ

ข้อความประชาสัมพันธ์ ระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานศาลปกครอง ขอประชาสัมพันธ์ว่า ขณะนี้ศาลปกครองได้เปิดให้บริการระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้ประชาชนและภาครัฐได้รับความสะดวกมากขึ้น โดยเพิ่มทางเลือกใหม่ให้กับคู่กรณี หน่วยงานทางปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนทั่วไป ที่ประสงค์จะยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เข้าใช้ระบบงานคดีปกครองอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งระบบนี้จะรองรับการดำเนินทางคดีตั้งแต่ขั้นตอนเริ่มต้น คือ การยื่นฟ้องคดี การพิจารณาพิพากษา การยื่นอุทธรณ์ ไปจนถึงสิ้นสุดการบังคับคดี

โดยท่านสามารถลงทะเบียนเข้าสู่ระบบเพื่อขอรับบริการและยื่นฟ้องคดี ได้ทางหน้าเว็บไซต์ศาลปกครอง www.admincourt.go.th หรือปรึกษาวิธีการลงทะเบียนได้ที่ สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕ ค่ะ

และอีกหนึ่งทางเลือกใหม่ในการระงับข้อพิพาท ศาลปกครองยังได้พัฒนาการอำนวยความสะดวกธรรมทางปกครอง ด้วยการนำระบบ “การไกล่เกลี่ยข้อพิพาท” มาใช้ในคดีปกครองอีกด้วยค่ะ โดยมีเจตนารมณ์ก็เพื่อให้คู่กรณีพิพาทกันได้มีการเลือกในการระงับข้อพิพาทและเป็นการส่งเสริมความร่วมมือของคู่กรณีในการยุติข้อพิพาทระหว่างกัน ซึ่งจะเกิดผลดีที่ทำให้คู่กรณีสามารถยุติข้อพิพาทที่มีต่อกันได้ด้วย ความเรียบง่าย รวดเร็ว และถูกต้องตามกฎหมาย **“ยุติด้วยดี ถูกกฎหมาย เรียบง่าย ได้ผลเร็ว”** ค่ะ